

Motion till riksdagen 2007/08:Fi237

av **Elina Linna och Torbjörn Björlund (v)**

Betalningsansvar utanför hemkommunen enligt LSS

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen snarast bör låta utreda betalningsansvaret beträffande placeringar utanför hemkommunen enligt LSS och brister i utjämningsssystemet.

Motivering

Den 1 mars 2004 infördes ett nytt kostnadsutjämningsystem för insatser enligt LSS. Kommunernas ansvar för beslutade LSS-insatser har däremot inte påverkats av systemet, utgångspunkten är alltså att enskilda personer ska kunna välja sin hemkommun och att de ska få det stöd och den service som de behöver i den kommunen. I 16 § första stycket LSS anges att en kommuns ansvar enligt lagen gäller mot dem som är bosatta i kommunen. Men i LSS-lagstiftningen finns det två tydliga situationer som utgör undantag från principen om bosättningskommunens ansvar.

För det första de fall då brukaren önskar flytta till och bosätta sig i en annan kommun. Då avses verklig avflyttning från kommun till kommun.

För det andra framgår av propositionen till 17 a § LSS att anledningen till införandet av bestämmelsen var att ge ett egentligt lagstöd för avtal om köp av boendeplats i en annan kommun, trots att brukaren därigenom blir folkbokförd/bosatt i en annan kommun.

Inom LSS-lagstiftningen finns det inga möjligheter att överflytta ärenden till en annan kommun. Men vissa kommuner som placerat enligt LSS försöker avsluta sina beslut om placering för att överlåta kostnadsansvaret till den kommun vari placeringen är gjord. Ansvaret för placering kvarstår enligt lagstiftningen så länge behovet finns. Endast om den enskilde begär förhandsbesked för att han eller hon ämnar skaffa bostad och flytta till den nya

Fel! Okänt namn på

kommunen övergår ansvaret. Många kommuner hänvisar till att placeringskommunen kan ta hem kostnaden från utjämningsystemet, vilket i de allra flesta fall är felaktigt. Oftast är det fråga om mycket dyra placeringar, vilket inte systemet ger kostnadstäckning för. Det finns ett flertal exempel som visar att utjämningsystemet inte tycks ha löst problemen med vilken kommun som ska ta det ekonomiska ansvaret för funktionshindrade med LSS-insatser och som är placerade i annan kommun än hemkommunen. Vissa orter har många personer med svåra funktionshinder på grund av att särskilda behandlingshem eller boenden är koncentrerade till eller bara finns på vissa orter.

Ett sådant exempel är resurscenter Mo Gård i Finspångs kommun, där döva och dövblinda personer habiliteras från två till fem år. Kommuner från hela landet placerar personer på Mo Gård och tecknar avtal enligt 17 a § LSS. Avsikten är att hemkommunerna under avtalstiden ska bygga upp egen verksamhet. Men ett antal kommuner försöker nu avsluta avtal med Mo Gård för att låta Finspångs kommun ta över ansvaret. Det handlar alltså om personer med funktionshinder, som hemkommunerna nu anser att Finspångs kommun ska ta över kostnadsansvaret för, vilket skulle innebära en kostnadsökning på tiotals miljoner kronor för Finspång. Den viktiga verksamheten i Mo Gård riskerar att raderas och ännu värre är det att personer med svåra funktionshinder riskerar att bli brickor i ett olustigt spel om betalningsansvar.

För att hindra detta anser vi att regeringen snarast bör utreda betalningsansvaret beträffande placeringar utanför hemkommunen och brister i utjämningsystemet. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 3 oktober 2007

Elina Linna (v)

Torbjörn Björlund (v)